

den ærede Ordfører har sagt, at denne Mand har arbejdet overordentlig heldigt ogsaa i den offentlige Interesse, veed jeg nok ikke, hvilken anden Fortjeneste han har havt af Arbejder i den offentlige Interesse end den, som enhver Videnskabsmand har, der fremmer videnskabelige Formaal; men jeg erkjender gjerne, at Mandens videnskabelige Virksomhed har været saa fortjenstlig, at der forsaavidt kunde være god Anledning til at hædre hans Eftermæle ved at erindre hans Enke. Jeg har kun den Frygt, at man, hvis man fremdeles vil følge den Regel at paa- skjønne enhver Fortjeneste ved videnskabelig Virksomhed for Fremtiden ved Pension til Enkerne, kunde komme noget videre; end man egentlig tidligere har tænkt sig. — Hvad angaar den meget omtalte Brøndgraver, savner han heller ikke min Sympathi. Jeg skal nu ikke forbyde mig i den ærede Ordførers Betragtninger over theoretisk og praktisk Videns og Erkjendelses Anbefalelighed for industrielle Opfindelser; men denne Mand har jo ganske vist været henvist til en ren praktisk Virksomhed, og denne har han udøvet paa en saadan Maade, at, om der vel ikke foreligger store Resultater af hans Virksomhed, har den dog vakt Liv og ikke ringe Interesse. Han har hidtil arbejdet med smaa Midler, væsentlig henvist til sin egen Hjælp, og jeg har derfor ogsaa troet, at en Understøttelse som den af mig foreslaaede vilde være for ham et ikke ubetydeligt Middel til at fremme hans Forehavende. Angaaende det egentlige Resultat af det Maal, han har sat sig, tror jeg, det er overmaade væsentligt at have nogen Mening i Diebliffet, og skulde man støtte sig til de Erklæringer, der ere afgivne af de Mænd, der have set og bedømt Virksomheden, skulde den vel nærmest gaa i den Retning, at man endnu nærede en meget begrundet Tvivl om, at disse Forsøg ville lede til et virkeligt Resultat, til et Resultat, der var paa Veie til Opfindelsen af en Maskine, der i væsentlig Grad afløse Ploven og Østen. Jeg vil her kun bemærke, at den eneste theoretiske Veiledning, jeg har havt paa dette Gebet, hvilken den ærede Ordfører ikke tillægger nogen stor Betydning, Andre maasse mere, er absolut af den Formening, at dette Forsøg ligesaa lidt som andre, der have været førte frem til en vis Grad tidligere, vil være istand til at fyldestgøre det Maal, man har sat. Imidlertid er jo Mandens Thærdighed og Fortjeneste af Sagen uimiskjendelig, og jeg under-

ham overmaade godt det høie Things og i det Hele taget Rigsdagens Sympathi; men jeg har dog nogen Tvivl, om en saa stor Bevilling som den, der er foreslaaet i Underændringsforslaget, vil være skikket til at holde ham indenfor den jævne forsøgsvisse Fremgangsmaade i Sagen, som han hidtil har brugt, og om han ikke paa Grund af sin tidligere bestedne Stilling nu vil føle sig noget svimlende ved den overvældende Godhed, som Thinget viser ham. Jeg er slet ikke sikker paa, at et saa stort Beløb vil kunne anvendes af ham med saa stor Nytte som et mindre Beløb, der holder ham til den jævne Udvikling af den Maskine, han har opfundet. Jeg skal imidlertid med disse Ord henstille Sagen til Thingets Afgjørelse, idet jeg for min Del ingenlunde er overbevist om, at et større Beløb vil være istand til at sætte Manden istand til at fremme sit Forehavende hurtigere, end han ellers kunde gjøre det. — Jeg skal med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille), der gav en ret interessant Fremstilling af de forskjellige Maader, hvorpaa Undersøgelserne i Grønland maatte kunne foretages i Fremtiden, dele hans Ønske og hans Overbevisning om, at den Bemærkning, man har tilføjet Indenrigsministerets Forslag, som iøvrigt er tiltraadt, vil have den Betydning, at man fremdeles vil være tilbøjelig til, naar tilstrækkelige Dplysninger forelaa, at yde Bidrag til, at vor Runds- skab til denne interessante Del af Grønland kunde fremmes paa en Maade, der maatte kunne berige vor Rundskab til Oldtidens Liv og Virken der. — Det er kun et Mindretal, der har tiltraadt Indenrigsministerens Forslag under 91 om en Udvidelse af Stationen ved Lunderskov. Den ærede Ordfører for Mindretallet (Scavenius) har med megen Udørlighed fremhævet de Grunde, der tale for en saadan Udvidelse, og jeg skal tilføje, at det jo ikke blot er den Omstændighed, at der er oprettet Markeder, om hvis Betydning i Fremtiden man endnu ikke kan have nogen fuldstændig sikker Dom, der har foranlediget Indenrigsministeriet til at fremsætte dette Forslag, men at det ikke mindre og endog væsentlig er Sønsynet til, at Lunderskov er en Station, der paa Grund af sin Beliggenhed imellem Ost- og Vestbanen i særdeles høj Grad egner sig til Depot for Materiellet, som jo derfra paa den bekvemteste Maade kan dirigeres til begge Sider. Det er netop denne centrale Beliggenhed, der gjør Stationen saa overordentlig bekæm til Opbevaringssted for